

man gaar over til Polarisationstallet, at dække en bestemt Lyshedsgrænse. Det ærede Medlem paastod, at Sukkere af en Lyshed indtil 16 falde ind under det Sukker, hvor Polarisationen gaar op til 94. Ved særlig anstillede Prøver viste det sig, at Polarisation indtil 94 bevirkede, at en Del lyse Fariner, der gaa i Forbrug, kom til at glide ned i 3die Klasse. Derfor er det meget muligt, at dette Tal bør sættes noget lavere. Forsøg, der senere ere anstillede, efter at Lovforslaget er fremkommet, gøre det sandsynligt, at dette Tal maa sættes noget lavere end det, vi oprindeligt have faaet opgivet fra vore sagkyndige, men derved vil ogsaa Talen om den negative Beskyttelse, som det ærede Medlem førte, falde bort.

Saaledes er altsaa Forholdet. Ved Skrivelse af 5. Marts dette Aar fra Sukkerfabrikkerne accepterede de for det lyse Sukkers Vedkommende Nedsættelsen. Men de ønskede Tolden paa de øvrige forhøjet med ikke mindre end 2 Øre pr. Kilogram. Herpaa kunde vi ikke gaa ind. Men Mellemsukkeret, hvis Omraade er blevet klemmt betydeligt med, har faaet en forhøjet Told med 1 Øre pr. Kilogram. Og naar Polarisationsgrænsen er bleven rettet nedefter, tør jeg fastholde, at hele Forslaget ingenlunde er ubilligt.

Det ærede Medlem opgav Tabet for hele Sukkerfabrikationen ved Forslaget til $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er meget vanskeligt at sige nøjagtigt, hvor stort det er. Vi have i vore Beregninger anslaaet det til omtrent 880,000 Kr. Som allerede nævnt talte det ærede Medlem hele Tiden under den Forudsætning, at Sukkerfabrikkerne udnyttede hele Beskyttelsen, og hvis det er rigtigt, og det tror jeg, det er, bliver der, selv om man tager det ærede Medlems Tal, endda en ganske klækkelig Beskyttelse tilbage. Den eneste formildende Omstændighed derved og det, som bestandig bliver ført i Marken mod os, er, at der er en Mængde Landboere, hvis Interesser ere knyttede dertil, og at disse Roedyrkere ved Kontrakter i 12 Aar ere bundne til at levere deres Varer til Fabrikkerne. Jeg forstaa naturligvis godt, at Sukkerfabrikkerne have bundet Landboerne paa en saa lang Aar-række, og det er selvfølgelig ogsaa klogt, at de have gjort dem direkte interesserede

i Sukkerfabrikkernes Overskud; saa atnaar Fabrikkernes Aktionærer først have faaet 5 pCt. og sikret sig Renter af deres Penge, dele de Resten af Overskuddet ligelig med Landbrugerne. Derved blive disse interesserede i, at Sukkerfabrikkernes Overskud stadig gaar i Vejret, og Fabrikkerne vide, at for hver Procent, Landboerne faa, faa de ogsaa selv 1 pCt. Det er fra deres Side en meget klog Kontrakt, og jeg nærer heller ingen Tvivl om, at disse dygtige Folk have sluttet den med den Mulighed for Øje, at vi ved en Toldreform skulde komme til at forhandle om Nedsættelse af Beskyttelsen. De anbringe Landmændene foran sig, idet de møde os, fordi de haabe, at dem ville vi ikke skyde paa. Imidlertid er det en given Ting, at det Hensyn kunne vi ikke bøje os for. Vi kunne ikke lade Forbrugerne her i Danmark blive ved at svare en saa stor Afgift til denne enkelte Virksomhed, fordi nogle Landboere ere medinteresserede deri.

Der er jo talt om, at Roedyrkerne ere bundne endnu i 12 Aar, og der har været henstillet til mig, om jeg ikke kunde vente med at lade Loven træde i Kraft, indtil disse Kontrakter vare udløbne. Men vi kunne selvfølgelig ikke lave en Lov om Sukkertold og Sukkerafgift, der skulde træde i Kraft om 12 Aar. Det er umuligt. Det er ogsaa sagt til mig — vistnok ikke her i Tinget, men i en af de mange private Henvendelser, der ere skete til mig —, om jeg ikke i det mindste kunde gaa med til at lade Nedsættelsen træde i Kraft noget senere, efter et vist kortere Aaremaals Forløb, 4—5—6 Aar. Det er jeg ikke stemt for. Hvis en saadan Nedsættelse træder i Kraft om 4—5—6 Aar, træder den maaske i Kraft i et Øjeblik, hvor Konjunkturerne ere daarligere og Landboerne sidde trykkede i det. Vi have i Øjeblikket den Fordel, at Konjunkturerne ere gode, at det lollandske Landbrug sidder fortræffeligt i det og Jordpriserne derovre netop i disse Tider ere stærkt stigende.

Det ærede Medlem for Maribo ræsonnerede meget klart over mange Ting, men da han kom til Hovedpunktet i sin Tale, forekom det mig, at Klarheden svigtede. Han vilde nemlig sige, at de $1\frac{1}{4}$ Million Kr., som Fabrikkerne tabte, kom hverken